

Sovětská moc vytvořila na základě Leninových postojů („*film je pro nás ze všech ostatních umění to nejdůležitější*“) jakési státní filmové umění, které bylo jednak dobře financované a jednak pod bedlivým dohledem cenzury. Tato státní filmová tvorba však paradoxně dala impuls k tvorbě sovětské avantgardě a filmovým tvůrcům jako byl Sergej Ejzenštejn, Vsevolod Pudovkin či Olexandr Dovženko. Nicméně vztahy mezi těmito význačnými tvůrci a sovětskou mocí byly vždy dvojaké povahy.

Německá režisérka Leni Riefenstahl zase zaprodala svůj talent nacistům, a to především prostřednictvím snímku *Triumf vůle* (*Triumph des Willens*, 1935). A zdá se, že ani na počátku 21. století cenzura ani propaganda z filmové krajiny nezmizely. Například iránské režiséři, kteří se také musí vypořádávat s cenzurou, dávali dlouhou dobu přednost dětským hlavním rolím. Tato „léčka“ jim umožnila předstírat naivní náhled na společnost a zároveň se vyvarovat filmování ženských obličejů.

ano, dobře, jen nepoužívat nadbytečně étoffement